

is het bestuur bevolen om de jaarlijkse betalingen aan de desinganadu van Quilon van f 1350,- en aan de prinses-regentes van Nedumangadu van f 1215,- te beëindigen, tenzij die beslist noodzakelijk zijn. Wat betreft de handel is in het voorafgaande jaar 1759/60 [fol. 883] f 294.521 aan inkomsten ontvangen, terwijl tussen 1 september 1760 en eind april 1761 te Cochin en Cannanur aan handelswaren is omgezet voor f 202.714 met een winst van f 249.211. Dit is te vinden in brieven van 7 maart en 4 mei 1761. Sinds het vertrek van de Ruitveld op 7 maart was de handel zo goed gegaan, dat er geen voorraad suiker en specerijen meer was. Hierover en over de verwerving van textiel te Ketsmanduwe en Surat is tevredenheid betoond. De commandeur berichtte in zijn aparte brief van 3 mei 1761 dat de textiel die te Surat was besteld, het komende vaarseizoen beschikbaar zal zijn, mits de Engelsen door een aanzienlijke aanbesteding de prijzen niet zullen hebben opgedreven. [fol. 884] De vaarlui van de bombara's gaven goede hoop dat ze aanzienlijke partijen zouden kunnen aanvoeren vanuit Ketsmanduwe en Goga. De commandeur verzekerde dat, als deze handel goed op gang kwam, Malabar voldoende retouren van Surat voor zowel Nederland als Azië zal kunnen leveren. Maar de Suratse textiel is thans in Batavia niet erg gewild, zodat is bevolen voorlopig niet meer aan te besteden dan te Malabar is af te zetten. Met een partij op Suratse manier geperste en verpakte caetjes en Porbandarse textiel, waarvan 156 kandijl door brand verloren ging, kan een proef genomen worden en naar Batavia worden gestuurd. De domeinen en rechten van de Compagnie zijn per 31 juli 1761 verpacht voor f 44.308, wat vergeleken met het voorafgaande jaar f 1329 meer is. De tolheffingen op in- en uitvoer zijn op 5 % gebracht. Verwacht wordt dat [fol. 885] de handel op Cochin hierdoor zal toenemen. De inkomsten van tuinen en landerijen over 1759/60 van f 16.310 zijn voldaan, alsmede die van de dharmottu panikkar van f 47 en 607 parra nely. Ook de rechten van Pappinivattam en de achttieneneenhalve dorpen, alsmede de tiende van de particuliere landerijen brachten f 2264 en 37450 Cochinse parra's nely op. Het is gunstig dat deze pachters nu geen achterstal meer hebben en dat de twintigjarige verpachting van 26 tuinen en landerijen f 7876 heeft opgebracht, ofwel f 1139 meer dan bij de voorafgaande verpachting in 1750. Dat geldt ook voor de ongehinderde verpachting van de tiende van Pappinivattam die voor een vol jaar 9960 Cranganurse parra's nely, ofwel 2770 meer dan het voorafgaande jaar, opbracht. De vorstjes van Cranganur en Airur hebben geen stappen ondernomen, noch bezwaren gemaakt, hoewel zij van tevoren waren ingelicht.)

Mogelijk dat, van hunne onredelijkheid overtuigt zijnde, tot inkeer zullen gekomen zijn. Ondertussen hadden d' onwillige contribuanten Moerianatty Nambiaar, den prins Cartamana, en de bediendens van de pagood Triwanja Colam eyndelijk het spoor van de koningjes van Cranganoor en Ayroer opgevolgt, en de thiende van hunne landerijen opgebragt en voldaan. Dog Belosta Nambiaar blijft tot heden nog in gebreke, op pretext dat hij die geregtigheden betaald aan den sammorijn, als presenten bezitter van dat land en den samorijn, hierover aangesproken werdende, laat die post onbeantwoord.

Fol. 885v-886r.

(Er is bevolen bij de zamorin aan te houden en er in het algemeen voor te zorgen dat wat de Compagnie toekomt, desnoods met dwang, wordt verkregen. In 1759/60 bedroegen de uitgaven f 302.268, dus f 15.082 minder, en de inkomsten daarentegen f 377.796, ofwel f 10.797 meer dan het voorafgaande jaar. De inkomsten bedroegen dus f 75.528 meer dan de uitgaven, wat vergeleken met het voorafgaande jaar een verbetering van f 25.879 is. Het bestuur is geprezen en [fol. 887] aangespoord de inkomsten te vermeerderen en de uitgaven te verminderen, zodat deze op het bedrag vastgesteld in de memorie van bezuiniging van 1755 komen. Het is aangenaam dat er tussen 1 april 1760 en eind februari 1761 in geheel Malabar 1.604.954½ lb peper is verworven, maar dit is wel 325.819½ lb minder dan het voorafgaande jaar, toen vergeleken met 1758/59 al 469.226 lb minder was binnengekomen, zodat er in de laatste twee jaar 795.045½ lb minder is verkregen. Niet geheel ten onrechte schreef het bestuur dit toe aan de karige oogst te Cannanur, de moeilijkheden in het rijk van de kolathiri, alsmede dat Ali Radja zijn contract slecht nakwam en andere belemmeringen, en vooral omdat de